

Ara ens trobem de nou en un moment de canvi. De canvi de Junta, però també de molts més canvis relacionats amb el nostre univers, el de les matemàtiques, i, per tant, els reptes continuen. La voluntat de la FEEMCAT sempre ha sigut, i continua sent, la d'oferir a l'alumnat d'infantil, primària i secundària oportunitats d'aprendre més matemàtiques i de fer-ho en profunditat. Però també acompanyar els docents en la seva tasca i proporcionar oportunitats de formació contínua, espais de trobada i debat i, en definitiva, fer xarxa per facilitar i millorar la nostra tasca.

Una tasca que encara és més important en moments de canvi curricular com els actuals, en què com a docents hem de repensar què oferim als nostres estudiants, com ho fem i amb quins objectius, d'acord amb la normativa vigent. I en totes les etapes educatives, començant des dels zero anys. Un moment en què cal repensar, també, com encarem les classes a batxillerat perquè esdevinguin realment una manera millor d'acompanyar l'alumnat. En què cal replantejar-se quina és la formació inicial que seria desitjable que tingués tot el professo-

rat de matemàtiques i que s'hauria d'impartir a les facultats, de manera que la formació continuada, sempre imprescindible, partís d'una base ben sòlida. Un moment en què hem patit una davallada dels resultats dels nostres alumnes, que volem revertir com més aviat millor, treballant conjuntament amb tots els agents del territori (entre els quals, la SCM és un dels més propers, com també el Creamat, el MMACA i l'Associació Catalana de GeoGebra, entre d'altres) i de bracet de l'administració, que sempre podrà comptar amb l'expertesa que acumulen les associacions.

Són objectius ambiciosos que ens fan afrontar el repte amb molta il·lusió, ganes de sumar i, sobretot, aportar el nostre gra de sorra a un món que ens ha enriquit i ens continua enriquant tant des del punt de vista personal.

Amb tots aquests reptes al davant és important que tots els agents continuem treballant conjuntament com hem estat fent des de ja fa temps, i fem que la col·laboració entre la FEEMCAT i la SCM sigui ben profitosa.

Contacte: feemcat@gmail.com

“Què, el nou currículum? Nous reptes, noves oportunitats” Jornada d'Educació Matemàtica de l'APMCM 2022

Xavi Roca Martínez

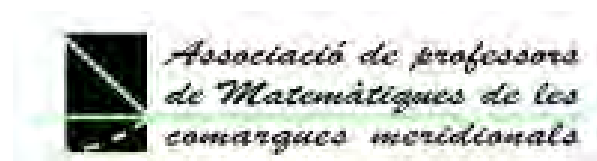
President de l'Associació de Professors i Mestres de Matemàtiques de les Comarques Meridionals

Després d'haver posat el focus en les emocions, en l'atzar, o en l'avaluació i la resolució de problemes, aquest any l'APMCM es va proposar fer servir la seva jornada anual per acompanyar el professorat en la preocupació generada per l'entrada en vigor del nou currículum.

Més en concret, el programa no només proposava reflexionar sobre les grans novetats del decret -el pensament computacional, els aspectes socioafectius o les situacions d'aprenentatge-, sinó que també posava l'accent en aspectes ja coneguts, com les noves tecnologies o el treball per àmbits o globalitzat, però que continuen prenent prou importància.

La jornada, per primer cop en la història de l'associació, es va dur a terme en una escola de primària (l'Escola Guillem de Fortuny de Cambrils), un reflex de l'impuls que l'associació

s'esforça a donar a aquesta etapa tan fonamental en l'educació matemàtica.

Desenvolupament de la jornada

La conferència plenària (“2021, una odissea curricular”), a càrrec d'en Lluís Mora, va establir un marc ampli però concret i que va obrir l'oferta de tallers i comunicacions que vindrien després, destinades tant a docents d'educació infantil com de primària i de secundària.

A la primera franja de tallers, en Joan Jareño va presentar la seva proposta de treball per al pensament computacional (“Si tens un

algoritme, tens un tresor”). Paral·lelament, en Raül Fernández i l’Arnau Sánchez van mostrar maneres molt interessants de treballar també el pensament computacional amb Snap!. Per la seva banda, el GeoGebra també hi va tenir presència amb dos tallers, un dels quals, adreçat a primària (a càrrec de l’Albert Garcia i la Lluïsa Vigas) i l’altre per a batxillerat (a càrrec d’en Bernat Ancochea), tots membres de l’Associació Catalana de GeoGebra.

A la segona franja, l’oferta de comunicacions també va ser molt rica i variada. L’Iris Rodríguez va presentar propostes de treball globalitzat a infantil i primària; en Ton Monclús va reflexionar sobre “El sentit de les pràctiques matemàtiques en un marc ampli d’acció”, per als docents d’infantil, i en Jesús Gasco i l’Anna Saperes van mostrar experiències de màgia i química mentre els companys de l’Institut Escola El Temple ens ensenyaven la seva proposta de caixes d’aprenentatge, i en Santi Vilches analitzava situacions d’aprenentatge i aspectes sobre l’avaluació i la gestió emocional a batxillerat.

Durant la pausa, els assistents van poder conèixer i manipular materials del MMACA, del CESIRE i d’alguns col·laboradors habituals i, finalment, i per tancar la jornada, la Cecília Calvo i la Laura Morera van fer-nos gaudir resolent problemes i reflexionant sobre la seva gestió a l’aula amb la seva ponència “Algunes

oportunitats que ens pot brindar el nou currículum”.

Valoració de la jornada

En acabar la jornada, els quasi dos-cents assistents -dels quals una molt bona proporció eren docents de primària- van expressar la seva satisfacció pel contingut i la profunditat de les reflexions i activitats compartides.

Mantenir espais de reflexió i anàlisi entre professionals de l’educació és un dels pilars per a la millora de l’aprenentatge de les matemàtiques, i per això la celebració i l’èxit de les jornades com les que fan les associacions que integren la FEEMCAT i la SCM són motiu tant d’alegria com de motivació per continuar creixent.

Els materials de totes les conferències i tallers estan disponibles al web de l’APMCM.

La veu del MMACA

Reivindicant la trajectòria del MMACA

Guido Ramellini, col·laborador del MMACA

Estic preparant-me per escriure aquesta pàgina dividit entre el consell de la meva mare, que convidava a la modèstia (“Chi si loda s’imbroda”, és a dir, “Qui s’elogia a si mateix s’embruta”), i una cita de Nietzsche, que poso de memòria: “Exalta’t, perquè per denigrar-te ja hi ha els altres”.

I, tanmateix, 15 anys després de la primera exposició itinerant i gairebé 9 després de la inauguració de l’espai permanent de Cornellà,

em sembla legítim reivindicar una experiència i un recorregut en un moment en què, en l’horitzó incert de la política educativa i institucional en general, tenim la possibilitat de créixer una mica més.

Potser la revista *SCM/Notícies* no és el lloc més idoni on fer aquest escrit, atès que en els darrers anys hem pogut gaudir d’un suport moral molt important i econòmic (modest, si es compara amb altres iniciatives del món